

рока, който казва: „И зѣха три-десетъ-тѣ сребренницы, цѣна-та на оцѣненныа, когото оцѣниха отъ сынове-ты Израилевы, и дадохъ ги за грѣшарска-та нива, спорѣдъ какъто ми Господь заповѣда.“ И Исусъ застана прѣдъ управителя; и попыта го управитель-тъ, и казваше: Ты ли си царь-тъ на Иудей-ты? И Исусъ мѣ рече: Ты казваешь. И когато го обвиняваха първосвященницы-ти и старѣйшины-ты, нищо не отвѣщаваше. Тогази мѣ казва Пилатъ: Не чѣеши ли колко свидѣтельствуютъ на връхъ тебе? И не мѣ отговори на нищо ни една рѣчь; така цю управитель-тъ сѣ много чѣдаше. И на празникъ-тъ имаше обычай управитель-тъ да пѣца на народа едного отъ запрены-ты, когото бы поискали. И имаха тогази прочѣтъ нѣкого си запрѣнъ на имѣ Баравва. И тѣй като вѣха събрани, рече имѣ Пилатъ: кого искате да ви пѣснѣ? Баравва ли, или Исуса, нарицаемаго Христа? Понеже знааше че отъ зависть го прѣдадохъ. И когато сѣдаше той на сѣдейскыа прѣстолъ, проводи до него жена мѣ и казваше: Да не стрѣвашъ нищо на тогоу праведника; защото много пострадахъ днесъ на-сѣнѣ за него. И първосвященницы-ти и старѣйшины-ты нагласиха на-родъ-тъ да испросатъ Баравва, а Исуса да погубятъ. Отговори управитель-тъ и рече имѣ: Кого искате отъ двѣма-та да ви пѣснѣ? И тѣ рѣкоха: Баравва. Казва имѣ Пилатъ; Но какво да правѣ Исуса, нарицаемаго Христа? Ка-

зватъ мѣ сички-ти: Да сѣ распне. И управитель-тъ каза: Чѣе какво зло е сторилъ? И тѣ много по вѣче выкаха, и казваха да сѣ распне. И като видѣ Пилатъ че нищо не ползѣва, но повече мѣлава бы-ва, зѣ вода, омы си рѣцѣ-ты прѣдъ народа, и казваше: Неповиненъ съмъ азъ отъ кръвъ-та на тогоу праведника; вы да видите. И отговори сичкый народъ и рече: Негова-та кръвъ на насъ (да бѣде), и на чада-та наши. Тогази имѣ пусна Баравва; а Исуса бы, и прѣдаде (го) на распнѣ. Тогази войни-ти управителиви, оттеглиха Исуса въ прѣторіа-та, и събраха на връхъ него сичкыа полкъ. И съблѣкоха го та го облѣкоха въ една червена дѣлга дрѣха. И сплетоха вѣнецъ отъ тѣрніе, та го наложиха на глава-та мѣ, и трѣсть въ десница-та мѣ; и колѣениха прѣдъ него, та мѣ сѣ порѣгваха и казваха: Радѣйся, Царю Иудейскый. И като го заплѣоха, зѣха трѣсть-та, и удраха го по глава-та. И като мѣ сѣ порѣгаха, съблѣкоха мѣ дѣлга-та дрѣха, та го облѣкоха въ неговы-ты дрѣхы; и (го) закараха да го распнѣтъ. И на излизаніе намѣриха челоуѣкъ Виринеанинъ, на имѣ Симонъ; него накараха да носи кръстъ-тъ мѣ. И като стигнаха на мѣсто-то нарицаемо Голгода, което сѣ тѣлѣва Лобно мѣсто. Дадохъ мѣ да пѣоцѣтъ размѣсенъ сѣсъ зѣчка; и цюмъ вѣсна, не рачаше да пѣе. И като го распнѣха, сподѣлиха си дрѣхы-ты мѣ, и хвърлиха жрѣбіе: за да сѣ събѣде речено-то отъ про-

рока: